

Ключови изявления за Международната
Китайскоговоряща конференция през 2026 г.

Йов разкрива, че Библията с шестдесет и шест книги е само за една цел: Бог в Христос чрез Духа да се раздаде в нас, за да бъде нашият живот, нашата природа и всичко за нас, за да можем да живеем Христос и да изразяваме Христос; това трябва да бъде принципът, който да управлява живота ни.

Ной вярваше в Бог, ходеше с Бог, беше угоден на Бог
и се наслаждаваше на всичко, което Бог е.

Съвкупният Христос като камъкът и планината, Младоженецът с Неговата невеста,
съвкупният Богочовек с Божието дихание, ще смаже и убие Антихрист и неговите
армии с диханието, меча, на устата Му.

В Христос Бог е бил устроен в човека, човекът е бил устроен в Бог и Бог и човекът са
били смесени, за да бъдат едно цяло, което се нарича Богочовек.

**Конспекти на посланията
за Международната Китайско-говоряща конференция
13-15 февруари 2026 г.**

**Ной, Даниил и Йов – модели за живеене на победоносен живот на линията на
живота за осъществяването на Божията икономика**

**Първо Съобщение
Живот и дело според видението на века, за да преобърнем века**

Четене от Писанията: Езек. 14:14 - 20; Бит. 6:8; Мат. 24:37-39; Дан. 2:34-35; Йов 42:5-6

- I. Ной, Даниил и Йов са модели, разкриващи това как можем да живеем един победоносен живот на линията на живота, за да осъществим Божията икономика; тоест, да живеем и работим според видението на епохата за преобръщането на епохата – Езек. 14:14, 20; Бит. 2:9; Откр. 2:7; 22:1-2; Мат. 24:37-39, 45-51; Дан. 2:34-35; Деян. 26:19; 2 Тим. 4:8.**
- II. Животът на Ной, Даниил и Йов разкриват как Триединният Бог се раздава и действа в Своите избрани и изкупени хора, за да изпълни Своята вечна икономика; цялата Библия е написана според ръководния принцип на Триединния Бог, Който се раздава в нас, за да Го преживеем, да Му се наслаждаваме и да Го изразяваме за осъществяването на Неговата божествена икономика – вж. 1 Тим. 1:3-4; Еф. 3:2; 1 Пет. 4:10; Пс. 36:8-9; 2 Кор. 13:14; Еф. 3:16-19:**
- А. При Ной виждаме Бог Отец в Неговата вярност да спази вечния Си завет (обозначен от дъгата), който е Неговата вечна икономика да раздаде всеобхватния Христос в избрания Си народ като праведност, святост и слава, за да го направи мъдрото изложение на всичко, което Христос е – Бит. 3:24; 9:8-17; Езек. 1:26-28; 36:22-38; Мат. 26:28; Евр. 8:8-12; 1 Кор. 1:9, 24-30; 2:9-10; Еф. 2:10; 5:25-27; Откр. 4:3; 21:18-20.
- Б. При Данаил виждаме, че Христос Синът, е централността и универсалността на Божието движение и че целта на вечната Божия икономика е да има съвкупния Христос, Христос с Неговите победители, като разбиващият камък, който да бъде Неговият диспенсационен инструмент, за да сложи край на тази епоха и да стане една голяма планина, която да изпълни цялата земя, правейки цялата земя Божието царство – Дан. 2:31-45; 7:13-14; 10:4-9; Йоил 3:11; Откр. 12:1-2, 5, 11; 19:7-21.
- В. При Йов виждаме как Бог Духът води Своите възлюбени през процеса на преобразяване чрез обновяването на Светия Дух в тяхното виждане на Бога, за да придобият Бог и да бъдат преобразени от Бог, за да изпълнят това, което е в Божието сърце, като станат Бог по живот, по природа и външен вид, но не и в Божеството, за съвкупното изразяване на Бог - Божията слава. – Йов 10:13; 42:5-6; Еф. 3:9; Мат. 5:8; 2 Кор. 3:16-18; Тит 3:5; 1 Кор. 10:31; Еф. 3:20-21; Откр. 21:10-11.
- III. „Но Ной намери благодат пред Господа“ – Бит. 6:8:**
- А. Тялото Животът и делото на Ной разкриват колко много може да направи благодатта за падналите хора; благодатта е прекрасният Христос като нашият бременосител, който прави всичко в нас вместо нас за нашето наслаждение – ст. 1-14; Мат. 24:37-39; 2 Кор. 12:7-9:

1. Плътта е присъствието на дявола, а благодатта е присъствието на Бог; за да можем да се изправим пред присъствието на Сатана, се нуждаем от Божието присъствие – Бит. 6:3, 8; Рим. 7:17-21; Евр. 4:16; 1 Кор. 15:10.
 2. Резултатът от благодатта е праведността; чрез силата на благодатта, укрепването на благодатта и живота на благодатта, ние можем да бъдем прави пред Бога, един с друг и дори със самите себе си – Рим. 5:17, 21; 2 Петр. 2:5.
- Б. Ной ходеше с Бога и построи ковчега за осъществяване на божественото дело – Бит. 6:8-22; Евр. 11:7; 1 Петр. 3:20-21; Мат. 16:18.
1. Първата Божия сграда в Писанията е Ноевият ковчег, обозначаващ Христос като Божията сграда и човека; Божията сграда е един Богочовек – Йоан 1:14; 2:19; 1 Кор. 3:9, 16-17; Откр. 21:2, 22; Еф. 2:22; Пс. 27:4.
 2. Строежът на ковчега е символ на съграждането на съвкупния Христос, църквата като Тялото Христово, с елемента на Христовото богатство като строителния материал – Мат. 16:18; 1 Кор. 3:9-12а; Еф. 3:8-10; 4:12.
 3. Трите нива на ковчега обозначават Триединния Бог според нашето преживяване на Него; Духът, обозначен с долния етаж, ни отвежда до Сина (1 Петр. 1:2; Йоан 16:8, 13-15), а Синът ни отвежда по-високо в нашето преживяване, към Отца (14:6; Еф. 2:18; 1 Йоан 1:5; 4:8).
 4. На третия етаж на ковчега имаше само един прозорец, към небесата, което обозначава, че в църквата, Божията сграда, има само едно откровение и едно видение чрез едното новозаветно служение – Бит. 6:16; Деян. 26:19; Прит. 29:18а; 1 Тим. 1:3-4; 2 Кор. 3:6-9; 4:1.

IV. Данаил ни показва, че трябва да изкупуваме времето, за да се наслаждаваме на Христос като върховната Божия ценност, за да бъдем устройени с Него, за да бъдем скъпоценни хора, дори самата ценност, като Неговото лично съкровище – Дан. 9:23; 10:11, 19; 1 Пет. 2:7; Изх. 19:4-6:

- А. Превъзходният Христос се яви на Данаил в Своята върховна ценност като човек за неговото оценяване, утеха, насърчение, очакване и укрепване – Дан. 10:4-9:
1. Христос се яви като Свещеник в Своята човечност, символизирана от ленената дреха, за да се грижи за избрания Си народ в тяхното пленничество – ст. 5а; Изх. 28:31-35.
 2. Христос се яви в царстването Си в Своята божественост, символизирана от златния пояс, за да управлява над всички народи – Дан. 10:5б.
 3. За оценяването на Неговия народ, Христос се яви в Своята скъпоценност и достойнство, както е символизирана от тялото Му, което е подобно на берил (като аквамарин, б. пр.); еврейската дума за берил може да се отнася до синкаво-зелен или жълт скъпоценен камък, което обозначава това, че Христос в Своето въплъщение е божествен (жълт), пълен с живот (зелен) и небесен (син) – ст. 6а.
 4. Христос също се яви и в Своя блясък, за да засияе над хората, както е символизирано от лицето Му, което е подобно на светкавица (ст. 6б), и в Неговия просветляващ поглед, за да изследва и съди, както е символизирано от очите Му, които са като огнени факли (ст. 6в).
 5. Христос се яви в блясъка на Своето дело и движение, както е показано от ръцете и краката Му, които бяха като блясъка на полиран бронз – ст. 6.
 6. Христос се яви в силното Си говорене, за да съди хората, както е показано от звука на думите Му, който беше като звук на множество – ст. 6д.

- Б. Даниил получи откровението, че цялата световна ситуация е под управлението на небесата, от Бога на небесата, за да даде на Христос първенството, първото място, във всичко – 2:34-35, 44-45; 7:9-10; 4:34-35; Кол. 1:15, 17-18; Откр. 2:4-5.
- V. „Тогава Господ отговори на Йов“ (Йов 38:1а); „тогава Йов отговори на Господа“ (42:1а); „и Господ обърна пленниците на Йов“ (ст. 10а):**
- А. Логиката на приятелите на Йов беше според линията на дървото за познаване на доброто и злото, мислейки си, че страданията на Йов са въпрос на Божия съд; страданията на Йов обаче бяха Божието поглъщане, за да може Бог да спечели Йов и за да може той да спечели Бог повече – 9:15; 11:12; 13:4; Фил. 3:8, 12-13:
1. Божието намерение с Йов беше да разруши природния Йов в неговото съвършенство и себеправедност, за да може да съгради един обновен Йов с Божиата природа и качества – Йов 1:1; Тит 3:5.
 2. Божието намерение беше да въведе Йов в по-дълбоко търсене на Бога, за да може Йов да осъзнае, че това, което му липсва в човешкия му живот, е Самият Бог и той да преследва Бог, да спечели Бог и да изразява Бог – Кол. 2:19.
 3. Божието намерение беше да придобие един Йов по линията на дървото на живота и да направи Йов Божи човек – Бит. 2:9; 1 Тим. 6:11; 2 Тим. 3:17; Еф. 3:14-21.
- Б. Йов разкрива, че Библията с шестдесет и шест книги е само за една цел: Бог в Христос чрез Духа да се раздаде в нас, за да бъде нашият живот, нашата природа и всичко за нас, за да можем да живеем Христос и да изразяваме Христос; това трябва да бъде принципът, който да управлява живота ни – Йов 10:13; Еф. 3:9; Фил. 3:8-9; Еф. 1:22-23; 2:15; Откр. 21:2.
- В. Начинът да живеем и работим по този принцип е да бъдем според и да правим всичко чрез Духа, с Духа, в Духа и посредством Духа, като упражняваме духа си – Гал. 5:25; Рим. 8:4; Фил. 3:3; Откр. 2:7; 22:17а.

Второ Съобщение

Линията на живота при Ной—Животът и делото, които преобръщат епохата

Четене от Писанията: Бит. 6:5-14; Евр. 11:7

I. Ной вярваше в Бог, ходеше с Бог, беше угоден на Бог и се наслаждаваше на всичко, което Бог е:

- А. Сатана беше покварил човека до краен предел и Бог беше решил да унищожи човека, когото беше създал за Своята цел.
- Б. По този начин изглеждаше, че Бог е победен; обаче изразът на Ной посочва суверенния фактор, който е предоставил на Бога начин да продължава да изпълнява първоначалната Си цел за човека.
- В. Чрез живота и делото на Ной, Бог спечели победата над Своя враг и преобръна епохата.

II. Животът на Ной беше живот, който преобръна епохата - вж. Фил. 1:19-21а:

- А. Животът, който променя епохата, е живот, който наследява благочестивите пътища на предците:
 - 1. Ной наследи пътя на спасението на Адам, получавайки обещанието за Христос като семето на жената и покриването на Христос като богоудовлетворяващата праведност – Бит. 3:15, 20-21; вж. Ис. 12:2.
 - 2. Ной наследи начина на принасяне на жертви на Авел, който е принасянето на Христос на Бога, не само като жертва за нашите грехове, но и като дар, който да угоди на Бога – Бит. 4:4.
 - 3. Ной наследи Еносовия начин да призовава името на Йехова, за да се наслаждава на всичко, което Той е – ст. 26; Йер. 33:3; Рим. 10:12; 2 Тим. 2:22.
 - 4. Ной наследи начина на Енох да ходи с Бога, който е да приемаме Бога за наш център и всичко за нас, живеейки и вършейки всичко според Бога и с Бога – Бит. 5:22-24; Евр. 11:5-6; 2 Кор. 5:4, 9, 14-16; 6:1.
- Б. Бог показа на Ной истинското състояние на покварената епоха, в която той живееше – Бит. 6:3, 5, 11, 13; Мат. 24:37-39; 2 Тим. 3:1-5.
- В. „Но Ной намери благодат в очите на Господа“ – Бит. 6:8:
 - 1. Когато Сатана е направил всичко възможно, за да повреди ситуацията, винаги е имало някои, които са намирали благодат в очите на Бога, за да станат тези, които са преобръщали епохата – вж. Дан. 1:8; 9:23; 10:11, 19.
 - 2. Основната цел на повествованието в Битие не е да покаже падението, а да покаже колко много може да направи Божията благодат за падналите хора:
 - а. Благодатта е Самият Бог, присъствието на Бога, на което се наслаждаваме, за да бъде всичко за нас и да прави всичко в нас, чрез нас и за нас – Йоан 1:14, 16-17; Откр. 22:21.
 - б. Наслаждението на Господа като благодат е с онези, които Го обичат – Еф. 6:24; Йоан 21:15-17.
 - в. Благодатта на Господ Исус Христос като изобилно го снабдяване на Триединния Бог е за нашето наслаждение чрез упражняването на човешкия ни дух – Евр. 10:29б; Гал. 6:18; Фил. 4:23; Фил. 25; 2 Тим. 4:22.
 - г. Божието слово е словото на благодатта – Деян. 20:32; Кол. 3:16; вж. Йер. 15:16.

- д. Ние преживяваме преработения Триединен Бог като благодатта на живота, събирайки се със светиите на основата на единство – Пс. 133:3; 1 Петр. 3:7; Деян. 4:33; 11:23.
- е. Можем да преживеем Господа като нашата нарастваща и вседостатъчна благодат сред страдания и изпитания – 2 Кор. 12:9.
- ж. Трябва да се трудим за Господа в силата на Неговата благодат – 1 Кор. 15:10, 58; 3:12.
- з. Трябва да бъдем добри стопани на разнообразната Божия благодат – 1 Петр. 4:10; Еф. 3:2; 2 Кор. 1:15; Еф. 4:29.
- и. Чрез силата на благодатта, мощта на благодатта и живота на благодатта, можем да бъдем прави към Бога и един с друг; благодатта произвежда праведност – Евр. 11:7; Рим. 5:17, 21.

Ш. Делото на Ной беше дело, което преобърна епохата – 1 Кор. 3:9; 2 Кор. 6:1; Мат. 16:18; 1 Кор. 3:12:

- А. Бог даде всеобхватно откровение на Ной, допълнително откровение, откровението да построи ковчега, което беше начинът, по който Бог щеше да сложи край на поквареното поколение и да въведе нова епоха:
 - 1. Ковчегът е прототип на Христос (1 Петр. 3:20-21) – не само индивидуалният Христос, но и съвкупният Христос, църквата, която е Тялото Христово и новият човек, който ще завърши в Новия Йерусалим (Мат. 16:18; 1 Кор. 12:12; Еф. 2:15-16; Кол. 3:10-11; Откр. 21:2).
 - 2. Съграждането на ковчега е обозначено от съграждането на съвкупния Христос, с елемента на Христовото богатство като строителен материал, от онези, които работят заедно с Бога – 1 Кор. 3:9-12а; Еф. 4:12; 2:22.
 - 3. Тази сграда е действието на Христос в хората, за да ги съгради заедно чрез Христос, за да могат те да станат Божието проявление в плът – 1 Тим. 3:15-16:
 - а. Ключовият въпрос в нашата работа е да служим с съградения и съграждащ Бог в другите, така че Триединният Бог да може да вгради Себе Си в тяхното същество – Мат. 16:18; Еф. 2:21-22; 3:17а; 1 Кор. 14:4б.
 - б. Трябва да практикуваме едно нещо – да служим с преработения и завършен Триединен Бог в другите, така че Той да може да съгради Себе Си в техния вътрешен човек; трябва да се молим Господ да ни научи да работим по този начин – 2 Кор. 13:14; 1 Кор. 3:9а, 10, 12; Рим. 11:36.
- Б. Съграждайки църквата и влизайки в църковния живот, ние ще бъдем спасени от Божия съд над днешното зло поколение чрез голямата скръб и ще бъдем отделени от това поколение, за да бъдем въведени в нова епоха, епохата на хилядолетието – Евр. 11:7; Мат. 24:37-39; Лука 17:26-27.

Трето Съобщение

Победата на победителите, видяна при Данаил и неговите другари

Четене от Писанията: Дан. 1-6

I. Принципът на Господното възстановяване се вижда при „Данаил и неговите другари“ (Анания, Мисаил и Азария), като победители, които бяха абсолютно едно с Бога в победата си над лукавите схеми на Сатана – Дан. 2:13, 17; вж. Откр. 17:14; Мат. 22:14:

- А. В неговото дяволско изкушение на Данаил и неговите другари, Навуходоносор промени имената им, които показваха, че те принадлежаха на Бог, с имена, които ги правеха едно с идолите – Дан. 1:6-7.
- Б. Името Данаил, което означава „Бог е мой съдия“, бе променено на Валтасар, което означава „князът на Бел“ или „любимият на Бел“ – Ис. 46:1.
- В. Името Анания, което означава „Ях е дал милостиво“ или „благосклонен към Ях“, бе променено на Седрах, което означава „просветлен от бога на слънцето“.
- Г. Името Мисаил, което означава „Кой е това, което е Бог?“, бе променено на Мисах, което означава „Кой може да бъде като богинята Шах?“.
- Д. Името Азария, което означава „Ях е помогнал“, бе променено на Авденаго, което означава „верният слуга на бога на огъня Него“.

II. Данаил и неговите другари бяха победоносни над демоничната диета – Дан. 1:

- А. Дяволското изкушение на Навуходоносор беше първо да съблазни четиримата блестящи млади потомци на победения Божи избран народ, Данаил и тримата му другари, като те бъдат осквернени, участвайки в неговата нечиста храна, храна, принасяна на идоли.
- Б. Да ядат Данаил и неговите другари от тази храна би означавало да поемат осквернението, да приемат идолите и по този начин да станат едно със Сатана – вж. 1 Кор. 10:19-21.
- В. Когато Данаил и неговите другари отказаха да ядат нечистата храна на Навуходоносор и вместо това избраха да ядат зеленчуци (Дан. 1:8-16), по принцип те отхвърлиха дървото на познаване на доброто и злото (вж. Бит. 3:1-6) и приеха дървото на живота, което ги накара да бъдат едно с Бога (вж. 2:9, 16-17).
- Г. Господното възстановяване е възстановяването на яденето на Исус за съграждането на църквата – ст. 9, 16-17; Откр. 2:7, 17; 3:20.
- Д. Можем да ядем Исус, като ядем Неговите слова и като се стремим да се свързваме със Господа и да бъдем с онези, които Го призовават от чисто сърце – Ер. 15:16; 2 Тим. 2:22; 1 Кор. 15:33; Прит. 13:20.

III. Данаил и неговите другари бяха победоносни над дяволското заслепяване, което пречеше на хората да видят великия човешки образ и смазващия камък като божествената история в човешката история – Дан. 2:

- А. Съвкупният Христос като камъкът и планината, Младоженецът с Неговата невяста, съвкупният Богочовек с Божието дихание, ще смаже и убие Антихрист и неговите армии с диханието, меча, на устата Му – ст. 34-35, 44-45; 2 Сол. 2:8; Откр. 19:11-21; Бит. 11:4-9; вж. Ис. 33:22.
- Б. Христос, като живият и скъпоценен камък, основата, крайгълният камък и последния камък на Божията сграда, ни изпълва със Себе Си като скъпоценност, за да ни превърне в живи и скъпоценни камъни за Неговата сграда – 1 Пет. 2:4-8; Ис. 28:16; Зах. 3:9; 4:7, 9-10.

IV. Данаил и неговите другари бяха победоносни над съблазънта на идолопоклонството – Дан. 3; вж. Мат. 4:9-10:

- А. Всичко, което не е истинският Бог в нашия новороден дух, е идол, заместващ Бог; всичко, което не е в духа или от духа, е идол – 1 Йоан 5:21.
- Б. Врагът на Тялото е азът, който замества Бог със своя личен интерес, самовъзвеличаване, себепрослава, самокрасота и самосила; във и за Тялото ние се отричаме от себе си и не проповядваме себе си, а Христос Исус като Господ – Мат. 16:24; 2 Кор. 4:5.
- В. Другарите на Даниил имаха истински дух на мъченичество; те стояха твърдо за Господа като за единствен Бог и се противопоставяха на идолопоклонничеството с цената на живота си, поради което бяха хвърлени по заповед на Навуходоносор в пламтящата огнена пещ – Дан. 3:19-23.
- Г. Когато Навуходоносор погледна в пещта, той видя четирима мъже да ходят сред огъня (ст. 24-25); четвъртият беше превъзходният Христос като Човешкият Син, който дойде, за да бъде с тримата Си страдащи, преследвани победители и да направи огъня приятно място, в което да могат да се разхождат спокойно.
- Д. Не беше нужно тримата победители да молят Бог да ги избави от пещта (вж. ст. 17); Христос като Човешкият Син – Този, Който е квалифициран и способен да съчувства на Божия народ във всичко (Евр. 4:15-16) – дойде, за да бъде техен Другар и да се погрижи за тях в страданието им, като чрез Своето присъствие превърна мястото им на страдание в приятно място.

V. Данаил и неговите другари бяха победоносни над покривалото, което пречеше на хората да видят управлението на небесата от Бога на небесата – Дан. 4:

- А. Като избрани от Бога да бъдат Негов народ за Христовото превъзходство, ние сме под Божието небесно управление с цел да направим Христос превъзхождащ – ст. 18, 23-26, 30-32; Рим. 8:28-29; Кол. 1:18б; 2 Кор. 10:13, 18; Йер. 9:23-24.
- Б. „Който може да смири ходещите горделиво“ – Дан. 4:37б.

VI. Данаил и неговите другари бяха победоносни над невежеството относно резултата от покварата пред Бога и обидата към Неговата святост – гл. 5:

- А. Вземането от Валтасар на съдовете, предназначени за поклонение на Бога в светия Му храм в Йерусалим, и използването им за поклонение на идоли бе обида към Божията святост (ст. 4); той трябваше да си научи урока от преживяването на Навуходоносор (4:18-37); той обаче не си бе научил урока и пострада в резултат на това (5:18, 20, 24-31).
- Б. „Защото превъзходен дух и знание, разум, тълкуване на сънища, изясняване на гатанки и разрешаване на трудности се намираха у този Даниил, на когото царят даде името Валтасар.“ - ст. 12а.
- В. „А ти, негов сине, Валтасаре, не си смирил сърцето си, въпреки че знаеше всичко това, а си се надигнал над Господаря на небесата. И донесоха пред теб съдовете на дома Му и ти и големците ти, жените и наложниците ти пихте вино от тях; и ти хвали боговете от сребро, от дърво и от камък, които не виждат, нито чуват, нито разбират – а Бога, в чиято ръка е дишането ти, и в чиято власт са всичките ти пътища, не прослави.“ - ст. 22-23, вж. ст. 20.

VII. Данаил и неговите другари бяха победоносни над лукавството, което забраняваше верността на победителите в поклонението на Бога - гл. 6:

- А. Центърът на Данаил бта глава е молитвата на човека за осъществяването на Божието дело; Данаил разчиташе на молитвата, за да направи това, което човек не може да направи и да разбере това, което човек не може да разбере; няма друг начин да се доведе Божието дело до пълнота и изпълнение, освен чрез молитва; Това е вътрешната тайна на тази глава.
- Б. Данаил се молеше три пъти на ден с отворени прозорци към Йерусалим; чрез неговата молитва на благодат, Бог върна Израел в земята на бащите им (ст. 10; вж. 1 Царе 19:12, 18); Бог ще чуе молитвата ни, когато молитвата ни е към Христос (символизиран от Святата земя), към Божието царство (символизирано от святия град) и към Божия дом (символизиран от святия храм) като целта на Божията вечна икономика – 8:48-49.

Четвърто Съобщение

Йов и двете дървета

Четене от Писанията: Бит. 2:9, 17; Откр. 22:1-2, 14; Йов 1:1; 2:3; 42:1-6

I. В божественото откровение има две дървета, два източника, два пътя, два принципа и два завършека:

A. Две дървета:

1. Дървото на живота символизира Триединния Бог като живот за човека във връзката му с Него – Бит. 2:9; Пс. 36:9а.
2. Дървото за познаване на доброто и злото символизира Сатана, дявола, злия, като смърт за човека при падението на човека пред Бога – Бит. 2:17.

B. Два източника:

1. Дървото на живота е източникът на хората, които търсят Бога като живот за своето снабдяване и наслаждение – Йоан 1:4; 15:1.
2. Дървото на познаването на доброто и злото е източникът на хората, които следват Сатана като своя отрова за смърт и вечна погибел – 8:44.
3. Резултатът от тези два източника са две царства – Божието царство и царството на Сатана – Мат. 21:43; 12:26; Кол. 1:13.

B. Два пътя:

1. Първият път е пътят на живота, тесният път, по който хората да търсят Бог, да спечелят Бог и да се наслаждават на Бога в Неговия вечен живот като тяхно снабдяване – Мат. 7:14; Деян. 9:2; 16:17; 18:25-26; 2 Петр. 2:15, 21.
2. Вторият път е пътят на смъртта и на доброто и злото, широкият път, по който хората следват Сатана, за да бъдат негови деца – Мат. 7:13; 1 Йоан 3:10а.

Г. Два принципа:

1. Първият принцип е принципът на живота – принципът на зависимост от Бога – Йоан 15:5; Бит. 4:4.
2. Вторият принцип е принципът на смъртта и на доброто и злото – принципът на независимост от Бога – Йер. 17:5-6; Бит. 4:3.

Д. Двата завършека са крайният резултат от двата пътя, които хората поемат във връзката си с Бог:

1. Завършекът на Божия път на живота е един град на водата на живота, Новият Йерусалим – Откр. 21:2, 10-11; 22:1-2.
2. Завършекът на пътя на смъртта и на доброто и злото е огненото езеро – 19:20; 20:10, 14-15; 21:8.

II. Божието намерение не беше да има един Йов на линията на дървото за познаване на доброто и злото, а Йов по линията на дървото на живота:

A. Логиката на Йов и неговите приятели беше според линията на дървото за познаване на доброто и злото – Йов 2:11 – 32:1.

B. Йов, подобно на приятелите си, беше възпрян от познанието за правилното и грешното, не познавайки Божията икономика – 4:7-8.

B. Йов и неговите приятели се намираха в царството на дървото за познаване на доброто и злото; Бог се опитваше да ги спаси от това царство и да ги постави в царството на дървото на живота – 1:1; 2:3; 19:10

Г. Божията цел във взаимоотношенията Му с Йов беше да го отвърне от пътя на доброто и злото към пътя на живота, за да може той да придобие Бог в най-пълна степен – 42:1-6.

III. Нуждаем се от видение за дървото на живота – видение за Бог в Христос като нашата храна – Бит. 2:9; Откр. 22:1-2, 14:

- А. Дървото на живота обозначава Триединния Бог в Христос, който да се раздаде в избрания от Него народ като живот под формата на храна – Бит. 2:9.
- Б. Дървото на живота е центърът на вселената:
 - 1. Според Божията цел земята е центърът на вселената, Едемската градина е центърът на земята, а дървото на живота е центърът на Едемската градина; следователно, вселената е съсредоточена върху дървото на живота.
 - 2. Нищо не е по-централно и решаващо както за Бога, така и за човека, от дървото на живота – 3:22; Откр. 22:14.
- В. Новият Завет разкрива, че Христос е изпълнението на образа на дървото на живота – Йоан 1:4; 15:5.
- Г. Всички аспекти на всеобхватния Христос, разкрити в Евангелието на Йоан, са резултат от дървото на живота – 6:48; 8:12; 10:11; 11:25; 14:6.
- Д. Наслаждението на дървото на живота ще бъде вечният дял на всички Божии изкупени – Откр. 22:1-2, 14:
 - 1. Дървото на живота изпълнява за вечността това, което Бог е предназначил за човека от самото начало – Бит. 1:26; 2:9.
 - 2. Плодовете на дървото на живота ще бъдат храна за Божиите изкупени във вечността;
 - 3. Тези плодове ще бъдат постоянно пресни, произвеждани всеки месец – Откр. 22:2.

IV. Когато бяхме новородени, Христос се посади в нас като дървото на живота – Йоан 1:12-13; 3:3, 5-6, 15; 11:25; 15:1, 5:

- А. В практическия си живот може да не сме в линията на дървото на живота, а в линията на дървото за познаване на доброто и злото – Притчи 16:25; 21:2.
- Б. Йов преследваше нещо в сферата на етиката, но ние, вярващите в Христос, трябва да преследваме нещо в Божията сфера – 1 Кор. 15:28; Еф. 3:16-21.
- В. В ежедневието си не бива да бъдем в царството на дървото на познаване на доброто и злото, а в царството на животворящия Дух – 1 Кор. 15:45б; Рим. 8:2.
- Г. Божието намерение е да ни разруши и да ни възстанови със Себе Си като наш живот и природа, за да можем да бъдем личности, които са напълно едно с Него – 2 Кор. 1:9, 4:14.

Пето Съобщение

Божиято намерение относно Йов – добрият човек да стане богочовек

Четене от Писанията: Йов 1:1, 8; 2:3, 9; 27:5; 31:6; 42:5-6

- I. Библията от шестдесет и шест книги е само с една цел – Бог в Христос като Духа да се раздаде в нас, за да бъде нашият живот, нашата природа и всичко за нас, за да можем да живеем Христос и да Го изразяваме – Еф. 3:16-17а; Фил. 1:21а:**
- А. Това трябва да бъде принципът, който да управлява живота ни – Йоан 6:57.
 - Б. В практически аспект това трябва да бъде днешното дърво на живота за нашето наслаждение – Откр. 22:14.
- II. Йов беше добър човек, изразяващ себе си в своето съвършенство, праведност и почтеност – Йов 27:5; 31:6; 32:1:**
- А. Да си съвършен е свързано с вътрешния човек, а да си праведен е свързано с външния човек – 1:1.
 - Б. Йов беше почтен човек; почтеността е съвкупността от това да бъдеш съвършен и порядъчен – 2:3, 9; 27:5; 31:6:
 - 1. Що се отнася до Йов, почтеността е пълното изразяване на това, което беше той.
 - 2. По характер Йов беше съвършен и праведен, а по отношение на етичността си имаше висок стандарт на почтеност.
 - В. Йов се боеше от Бога от положителната страна и се отвръщаше от злото от отрицателната – 1:1:
 - 1. Бог не създаде човека само, за да се бои той от Него и да не прави нищо лошо; по-скоро Бог създаде човека по Свой образ и по Свое подобие, за да може човекът да изразява Бога – Бит. 1:26.
 - 2. Да изразяваш Бога е по-висше от това да се боиш от Него и да се отвръщаш от злото.
 - 3. Това, което Йов беше постигнал в своето съвършенство, праведност и почтеност, беше изцяло суетно. То нито изпълняваше Божията цел, нито задоволяваше Неговото желание и затова Той беше загрижен за Йов с любов.
 - Г. Само Бог знаеше, че Йов имаше нужда – той нямаше Бог в себе си; затова Бог искаше Йов да Го спечели, за да Го изразява за изпълнението на Неговата цел – 42:5-6.
- III. Божиято намерение беше Йов да стане богочовек, изразяващ Бога в Неговите качества – 22:24-25; 38:1-3:**
- А. Бог въведе Йов в друго царство, царството на Бога, за да може Йов да придобие Бог вместо неговите постижения в неговото съвършенство, праведност и почтеност – 42:5-6.
 - Б. Божиято намерение за Йов беше да го свърши и да го лиши от неговите постижения, от неговите достижения, в най-високия стандарт на етика в съвършенство и праведност – 31:6.
 - В. Божиято намерение беше да разруши природния Йов в неговото съвършенство и праведност, за да може да съгради един обновен Йов с Божията природа и качества – 1:6-8; 2:3-6.
 - Г. Божиято намерение беше да направи Йов Божи човек, изпълнен с Христос, възплъщение на Бога, да бъде Божията пълнота за Божията изразяване в Христос – 1 Тим. 6:11; 2 Тим. 3:17.

Д. Божието събличане и поглъщане бяха упражнени върху Йов, за да бъде разрушен, за да може Бог да има основа и начин да го възстанови със Самия Бог, за да може той да стане Богочовек, същият като Бог в Неговия живот и природа, но не и в Неговото божество, за да може да изразява Бог – Еф. 3:16-21.

IV. В Христос Бог е бил устроен в човека, човекът е бил устроен в Бог и Бог и човекът са били смесени, за да бъдат едно цяло, което се нарича Богочовек – Мат. 1:21, 23; Лука 1:35; Тит 2:13; 1 Тим. 2:5:

А. Многото богочовеци, многото Божии синове, са увеличението, възпроизвеждането, дублирането и продължението на Христос, първият Богочовек – Йоан 12:24; Евр. 2:10; Рим. 8:29.

Б. Богочовек е този, който участва в Божия живот и природа, като по този начин става едно с Бог в Неговия живот и природа и по този начин Го изразява – Йоан 3:15; 2 Петр. 1:4; 1 Кор. 6:17.

В. Един Богочовек е роден от Бога, за да бъде Божие дете, имайки живота и природата на Бога – Йоан 1:12-13; 3:6:

1. Богочовекът има два живота, човешкия и божествения, и две природи, човешка и божествена.

2. Богочовекът е човек на живота – 1 Йоан 5:11-13; Рим. 8:2, 6, 10-11.

3. Богочовекът е златен човек – Изх. 25:11; 1 Пет. 1:7; Откр. 3:18; 21:18б.

Г. Богочовекът е съставен с Бог, имащ Бог за свой живот, животоснабдяване и всичко; следователно, Богочовекът е човек, но все пак Бог, и Бог, но все пак човек – Еф. 3:16-17а.

Д. Богочовекът е ново творение и Божията правда в Христос – 2 Кор. 5:17, 21.

Е. Богочовекът обича Господа с цялото си същество, тоест от сърцето, душата, ума и силата си – Марк 12:30.

Ж. Богочовекът няма доверие в плътта, отрича себе си и упражнява духа си, за да живее Христос – Фил. 3:3; Мат. 16:24; 1 Тим. 4:7; Фил. 1:21а.

З. Богочовекът е Божи човек, изпълнен с Божието слово, вдишващ Божието дихание – 1 Тим. 6:11; 2 Тим. 3:16-17.

И. Богочовекът осъзнава, че не е независима личност, а част от съвкупния Богочовек – Тялото Христово, единия нов човек – 1 Кор. 12:12-13; Еф. 4:16; Кол. 3:10-11.